

انتشار متون «گل‌نشته‌های باروی تخت جمشید» برای نخستین بار

کتاب دو جلدی «گل‌نشته‌های باروی تخت‌جمشید» شامل اصل و ترجمه ۴۴۷ متن با ترجمه، انگلیسی و فارسی عبدالمجید ارفعی، باستان‌شناس پیشکسوت و از معدود مترجمان خط میخی جهان منتشر شده‌به گزارش اخبار صنعت، این سنگ‌نشته‌ها سندهای امور مالی ایالت فارس در زمان داریوش بزرگ از جمله پرداخت هزینه‌های سفر، گزارش‌های سالانه عملکرد یک مکان و پرداخت دستمزد از شاه تا خدمتکاران و کارگران را شامل می‌شود. این کتاب در دو جلد، ۹۸۶ صفحه و ۵۰۰ نسخه توسط پژوهشگاه میراث فرهنگی و گردشگری و با همکاری مرکز دائرةالمعارف بزرگ اسلامی (مرکز پژوهش‌های ایرانی و اسلامی) منتشر شده است. عبدالمجید ارفعی در بخش سرآغاز این کتاب نوشته است؛ «نگارنده که افتخار آن را داشته که نخستین و تنها شاگرد روان‌شاد ریچارد «ت. هلک» در سال‌های ۱۹۶۷ تا ۱۹۷۴ باشد، پس از گفتگو با مسئولان موسسه شرقی دانشگاه شیکاگو و موافقت آنها برای ترجمه دو زبانه و چاپ متن‌ها، بر آن شدم تا با ترجمه این متن به دو زبان انگلیسی و فارسی همراه با تصویر و واژه‌نامه، آنها را در دسترس همگان بگذارم. از آن رو که به دلیل حجم بسیار، جغاندن همه این متن‌ها، تصویرهایشان و واژه‌نامه در یک مجلد غیرممکن است، برآن شدم تا با در نظر گرفتن گروه‌ها، کم و بیش هر ۶۵۰ متن را در یک مجلد جای دهم. از این رو برای نخستین مجلد، ۴۴۷ متن که در بردارنده گروه‌های «A-G»، دوازده گروه نخستین هستند، بررسی و برای چاپ فراهم شدند. سه مجلد دیگر در بردارنده متن‌های «H-M»(۶۵۸متن)و «N-S» (۷۵۲ متن)»، «T-W» (۴۳۱ متن) « خواهند بود».

در بخشی از یادداشت این کتاب نیز درباره‌ی این کتاب این طور توضیح داده شده است: «کتاب حاضر سومین مجلد از گل‌نشته‌های باروی تخت‌جمشید متن‌های «A-G» است که در کاوش‌های سال‌های ۱۳۱۳-۱۳۱۲ در اتاق در استحکامات شمال شرقی تخت جمشید یافت شدند. این سنگ نشته‌ها سندهای امور مالی ایالت فارس در سال‌های سیزدهم (۵۰۹ پ.م) تا بیست و هشتم (۴۹۴ پ. م) پادشاهی داریوش بزرگ را شامل می‌شود و آگاهی بسیاری از آنچه در زمان داریوش بزرگ در ایالت فارس (محدوده‌ای که کم و بیش مانند فارس در زمان ساسانیان را در بر می‌گرفته) می‌گذشته، به ما می‌دهند از جمله جابه‌جایی کالا، دریافت، ذخیره‌سازی برای مصرف انسان و دام و نیز برای کاشت، پرداخت دستمزد به کارگزاران دولتی، از شاه گرفته تا خدمتکاران کارگران و نیز چهارپایان مستقر در محل یا در حال سفر، پرداخت هزینه‌های سفر و نیز نامه و گزارش‌های سالانه عملکرد یک مکان به صورت «روزانه» و «سالانه».

به گزارش روابط عمومی پژوهشگاه میراث فرهنگی و گردشگری؛ «عبدالمجید ارفعی» نخستین ترجمه فارسی فرمان کوروش بزرگ (منشور کورش) را از روی مولاژی از اصل منشور، همراه با نسخه‌برداری جدید انجام داد.

او پس از اخذ دانشنامه لیسانس زبان و ادبیات فارسی از دانشگاه تهران، در مهرماه سال ۱۳۴۴ به مؤسسه خاورشناسی دانشگاه شیکاگو رفت و تا هشت سال زیر نظر «ریچارد هلک»، از مشهورترین استادان خط و زبان ایلامی، به یادگیری زبان ایلامی و اکدی مشغول شد. در همان زمان با گل‌نوشته‌های ایلامی و کتیبه‌های تخت جمشید که به امانت در دانشگاه شیکاگو بود و ریچارد هلک در حال بررسی، خواندن و ترجمه آنها بوده‌است، آشنا شد.

هلک در آن دوران هر شب چند کتیبه خوانده شده را به ارفعی می‌داد تا او از روی متن ترجمه‌شده، کتیبه‌ها را بخواند. پس از مدتی او کتیبه‌های خوانده نشده را نیز به ارفعی میداد. این تجربه بعدها به ارفعی در نوشتن کتاب «گل‌نوشته‌های باروی تخت جمشید» کمک کرد. عبدالمجید ارفعی اولین ایرانی است که در این رشته تحصیل کرد. همچنین او تا امروز تنها متخصصی است که می‌تواند بقیه آن کتیبه‌ها را خوانده و ترجمه کند.

قلعه میرغلام هاشمی در استان ایلام به بخش خصوصی واگذار شد

مدیرکل میراث‌فرهنگی، صنایع‌دستی و گردشگری ایلام از واگذاری قلعه میرغلام هاشمی در شهرستان دره‌شهر به سرمایه‌گذار بخش خصوصی خبر داد.

به‌گزارش اخبار صنعت، عبدالمالک شنبه‌زاده مدیرکل میراث‌فرهنگی استان بیان کرد: قلعه میرغلام هاشمی در شهرستان دره‌شهر با کاربری اقامتگاه بوم‌گردی با حضور فرماندار، کارشناسان صندوق احیا و بهره‌برداری از بناهای تاریخی و سایر مسئولان محلی شهرستان دره‌شهر به سرمایه‌گذار بخش خصوصی واگذار شد. او افزود: قلعه میرغلام هاشمی یکی از بناهای دوران قاجاریه در دره‌شهر است، که طبق سنگ‌نوشته نصب شده بر دیوار ورودی بنا، در سال ۱۳۰۳ هجری قمری، توسط میرغلام هاشمی، حاکم وقت در روستای فرهادآباد ساخته شده است. بنای قلعه به سبک دوره قاجاری و به‌شکل چهار ایوانی و با مصالحی از سنگ و ملاط گچ ساخته شده که در زمان خود کاربرد نظامی‌مسکونی داشته است. در مجموع قلعه دارای ۳۵ اتاق بوده و به صورت تودرتو به یکدیگر مرتبط هستند.

مدیرکل میراث‌فرهنگی، صنایع‌دستی و گردشگری ایلام تصریح کرد: بناهای تاریخی بخش اعظمی از آثار تاریخی و فرهنگی هر سرزمین و ملتی به شمار می‌روند که حفظ و نگهداری از آن‌ها حراست از هویت هر جامعه‌ای به شمار می‌ود. بناهایی که ضمن بیان سبک زندگی و توانمندی اقوام و گذشتگان، احداث آن‌ها به دورانی بازمی‌گردد که در ساخت آن اصول و محاسبات عمرانی به شیوه‌هایی که امروز رایج است رعایت نشده است.

شنه‌زاده بیان کرد: جایگاه آثار باستانی و تاریخی این استان را به می‌توان به سه دوره پیش از تاریخ، دوره تاریخی و دوره اسلامی تقسیم کرد. در این راستا حفظ و حراست از این آثار امری بدیهی برای حفظ فرهنگ و تمدن غنی گذشتگان است ضمن اینکه موجب جذب گردشگر در این استان نیز خواهد شد. از طرفی نگهداری و حفظ تمام این آثار از سوی دولت امری سخت و تا حدودی دور از دسترس است که حضور بخش خصوصی در این راستا می‌تواند کمک بزرگی به حفظ آثار کند. او ادامه داد: واگذاری بناهای تاریخی در راستای سیاست‌های سازمان میراث‌فرهنگی، صنایع‌دستی و گردشگری و اشتغال‌زایی پایدار و استفاده بهینه از بناهای تاریخی در دستور کار این سازمان قرار دارد.

۹/۲۰۶)مفقودی

سند ماشین سواری پژو پارس مدل ۱۳۸۷ ، رنگ : سفید- روغنی و به شماره پلاک: ایران ۳۲-۹۹۲ ب ۸۷ به نام آقای محمد اکبری مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط میگردد .

تیشپور

۹/۲۰۷)مفقودی

برگ سبز سواری پژو ۲۰۶ مدل ۱۳۸۳ ، رنگ : نقره ای- متالیک و به شماره شاسی: ۸۳۶۱۰۳۹۴ و شماره موتور: FSM۸۴۷۰۸۹۲۷ شماره پلاک: ایران ۱۲-۴۶۴۲ ۸۲ به نام خاتم‌بهاره صمدیان مفقود گردیده‌و از درجه‌اعتبار ساقط میگردد.

تیشپور

مونسان: ای کاش نظر ما را جویا می‌شدند

رییس سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری یک روز پس از حرف و حدیث‌ها بر سر افزایش ۳ برابری عوارض خروج از کشور، نارضایتی نسبی خود را از این تصمیم اعلام کرد. به گزارش اخبار صنعت، علی اصغر مونسان که (۱۹ اذر) از سهم ۱۶۰ میلیارد تومانی سازمان میراث فرهنگی از محل عوارض خروج از کشور خبر داد، پس از موج گسترده اعتراض‌ها و انتقادهایی که نسبت به این تصمیم به راه افتاد، در صفحه شخصی خود در توئیتر به این مسئله واکنش نشان داد.

معاون رییس‌جمهور در این توپیت نوشت: با این رویکرد که سفر ارزان باید در سبد زندگی همه ایرانیان فراهم شود، معتقدم اجرای هر تصمیمی باید متناسب با وضعیت اقتصادی مردم باشد. ای کاش تصمیم‌گیران افزایش عوارض خروج از کشور، نظرات کارشناسی سازمان میراث فرهنگی، فعالان و متولیان گردشگری را جویا می‌شدند. مونسان در مخالفت تلویحی با این اقدام نوشت: برای تعدیلِ موضوع، هنوز هم دیر نشده و نهایت تلاش خود را برای اصلاح ارقام به کار خواهیم بست. با این حال او در نشست خبری روز یکشنبه در پاسخ به این سوال که آیا نظر مشورتی روی این طرح داشته است؟ نارضایتی نشان نداد و اظهار کرد: حتما در تدوین بودجه دستگاه‌ها نظر دارند و همه بخش‌ها موظف به همکاری هستند و برای ما مهم، افزایش منطقی است و اگر قرار است درآمدی به دست آید، باید صرف حمایت از توریاهای ورودی شود. محمود واعظی – رییس‌دفتر رییس‌جمهور – نیز در واکنش به اعتراضات به افزایش عوارض خروج از کشور گفت: قطعاً دولت همواره به نظرات مردم توجه کرده است و هر جا دیده تصمیم گرفته شد دولت با عکس‌العمل اجتماعی مناسبی مواجه نشده، نظر نهایی خود را با خواست مردم تطبیق داده است. ما این اعطاف را خواهیم داشت که اگر در تصمیمات دولت، فشاری به قشری از مردم بیاید آن را بازنگری کنیم.

براساس لایحه پیشنهادی دولت برای بودجه سال ۹۷، هر نفر در سفر نخست ۲۲۰ هزار تومان باید عوارض خروج پرداخت کند، این مبلغ در سفر دوم حدود ۵۰ درصد افزایش می‌یابد (۲۳۰ هزار تومان) و برای سفرهای سوم و بیشتر با ۱۰۰ درصد افزایش، به ۴۴۰ هزار تومان می‌رسد. قرار است ۴۰ هزار تومان از مبلغ تعیین شده برای عوارض خروج، به توسعه زیرساخت‌ها و تأسیسات گردشگری و حمایت از بخش میراث فرهنگی و صنایع دستی اختصاص یابد.

از آسیب‌های جهانی‌شدن فرهنگ تایچیدگی ثبت جهانی چوگان

«در ثبت جهانی یک پرورنده، عنصر ثبت‌شده صرفا به نام آن کشور سند زده نمی‌شود، هر کشور که آن آئین را اجرا و زنده نگه می‌دارد، می‌تواند بصورت مستقل یا مشترک با دیگر کشورها برای ثبت آن اقدام کند، اتفاقی که یونسکو به دنبال آن است تا از جهانی شدن یک فرهنگ در دنیا جلوگیری کند.»

به گزارش اخبار صنعت، روز پنج‌شنبه ۱۶ آذر دو پرورنده‌ی ایرانی یعنی «چوگان‌بازی سوار بر اسب همراه با روایتگری و موسیقی» و «هنر ساختن و نواختن کمانچه»، در دوازدهمین نشست کمیته میراث ناملموس یونسکو در کره‌جنوبی به ثبت رسیدند و با این اتفاق، تعداد پرورنده‌های ناملموس ایرانی در فهرست یونسکو به عدد ۱۳ رسید.

مرتضی رضوان‌فر، مسئول تدوین شش پرورنده ثبت جهانی از ۱۳ پرورنده ثبت شده ایران در فهرست میراث ناملموس یونسکو، تا کنون پرورنده‌های «چوگان»، «آیین پهلوانی و زورخانه‌ای»، «فرش شهری بافت کاشان»، «فرش روستایی بافت فارس»، «تعزیه» و «موسیقی بخشی» را مدیریت کرده و همه آنها در فهرست میراث جهانی یونسکو به ثبت رسیده‌اند، می‌گوید: کار تهیه پرورنده ثبت جهانی چوگان با پیشنهاد حمزه ایلخانی‌زاده، رئیس سابق قدراسپورن چوگان آغاز شد، از سوی دیگر گروه‌های غیر دولتی و مردمی از پیشنهاد تا تکمیل پرورنده و نهایی کردن آن تلاش‌های زیادی انجام دادند، همچنین کار دبیرخانه ای آن نیز در اداره کل ثبت میراث انجام شد.

کشورهایی که بازی چوگان دارند، می‌توانند آن را ثبت کنند و ی با اشاره به اختلاف بین ارمنستان و جمهوری آذربایجان در حوزه «قرباغ» که بیشتر در اجلاس‌های بین‌المللی جلوه می‌کند، ادامه می‌دهد: امسال نیز پرورنده ارمنستان اعتراضی آذربایجان را برانگیخت و از سوی دیگر دو پرورنده «ذلمه» به صورت مستقل و «کمانچه» به صورت مشترک با ایران توسط ارمنستان مورد اعتراض قرار گرفت، هر چند نماینده ارمنستان اعلام کرد که «اعتراض‌های مطرح شده نسبت به پرورنده مشترک ایران و آذربایجان در پرورنده‌ی «کمانچه» فقط مربوط به آذربایجان است و بخش مربوط به ایران از نظر ما کامل است وهیچ مشکلی ندارد.»

او با بیان این‌تکته که در ثبت جهانی یک پرورنده، عنصر مربوط به نام آن کشور سند زده نمی‌شود، می‌گوید: برای مثال هر کشوری چوگان دارد می‌تواند بصورت مستقل یا مشترک با دیگر کشورها برای ثبت آن اقدام کند.

وی با تأکید بر اینکه یونسکو کشورها را برای تهیه پرورنده‌های مشترک ترغیب می‌کند، ادامه می‌دهد: آذربایجان «چوگان قرباغ» را ثبت کرد و ایران نیز پرورنده‌ی «چوگان» خود را، بنابراین هر کشور ظرفیت ثبت مستقل یا مشترک این آئین را دارد.

او با اشاره به وجود پنج معیار برای ثبت جهانی پرورنده‌ها، نخستین معیار را «تبدیل شدن آن عنصر به بخشی از هویت جامعه» می‌داند و ادامه می‌دهد: کشوری که عنصری را به یونسکو ارائه می‌دهد باید دست کم سه یا چهار نسل (در نظر گرفتن هر نسل حدود ۲۵ سال) آن را درون خود داشته باشند و نیاز به تاریخ بیشتری نیست.

هم‌شکل شدن انسان‌ها گروه‌های مختلفی مانند طالبان و داعش را به وجود می‌آورد

رضوانفر با تأکید بر این‌که یونسکو به خاستگاه و محل رویش آئین‌ها و سنت‌ها کاری ندارد، اظهار می‌کند: تلاش کنوانسیون یونسکو مقابله با مضرات جهانی‌شدن است. یعنی از نظر یونسکو بخش‌های اقتصادی، سیاسی و اجتماعی جهانی شدن فواید زیادی دارند، اما هر حوزه فرهنگی آسیب‌های زیادی در جهانی شدن وارد شده است که آن اتفاق، یک نوع

ثبت هنر کُش‌یافی قزوین در فهرست آثار ملی کشور

مدیر کل میراث‌فرهنگی قزوین از ثبت پرورنده میراث ناملموس هنر کُش‌یافی این استان در فهرست آثار ملی کشور خبر داد.

به‌گزارش اخبار صنعت، محمدعلی حضرتی مدیرکل میراث‌فرهنگی، صنایع‌دستی و گردشگری این استان با اعلام این خبر گفت: «مهارت کُش‌یافی به‌عنوان یک هنر دستی و سنتی قدیمی و اصیل است که با ساقه‌های گندم در اندازه‌های مختلف با مهارت خاص و خلاقیت بافندگان تهیه می‌شود. این دست‌بافته‌ها با کاربری‌های سید برای حمل‌ونقل و نگهداری انگور، نگهداری نان (ناندانی) و تخم‌مرغ (تخم‌مرغ‌دانی) و… به‌کار می‌رود. رشته کُش‌یافی در بسیاری از روستاها و شهرهای شهرستان تاکستان – به علت وجود باغات فراوان انگور و کاربرد فراوان آن در فصل برداشت – در بین زنان این منطقه بسیار پر طرفدار بوده که متأسفانه در حال حاضر از بین بافندگان فراوان این رشته، تنها چند بانوی پیشکسوت این هنر را زنده نگه داشته و به تولید آن اشتغال دارند.»

او با اشاره به روند تاریخی این هنر افزود: «با توجه به نتایج حاصل از کاوش‌های باستان‌شناسی، در هزاره هفتم و ششم پیش از میلاد که هنوز چرخ سفالگری ابداع نشده بود، سفالگران از سبدها به‌عنوان قالب برای شکل‌دهی به ظروف سفالی استفاده می‌کردند. زمانی که گِل سفال هنوز خیس و مرطوب است آن‌را با توجه به شکل سبد، حالت داده و قبل از خشک شدن ظرف گلی، سبد را از آن جدا می‌کردند که اثر طرح سبد بر روی سطح ظرف سفالی باقی می‌ماند و یکی از راه‌های بازشناسی شیوه‌های سبدهایی در دوران باستان طرح‌های به‌جا مانده در روی سفال است. در محوطه چهارپنه (سگزآباد) که قدمت آن به ۶هزار تا ۵۲۰۰ قبل از میلاد تاریخ‌گذاری شده این آثار شناسایی و معرفی شده است.»

مدیرکل میراث‌فرهنگی، صنایع‌دستی و گردشگری قزوین حفاظت از این هنر را ضروری دانست و افزود: «با رشد شهرنشینی و پیشرفت تکنولوژی علاوه بر رفاه و توسعه آسیب‌های بسیاری به حوزه میراث معنوی و ناملموس وارد شده، کم‌رنگ شدن آیین‌ها، سنت‌ها و رسوم

گردشگری

تخریب بخشی از دیوار قلعه پرتغالی های جزیره هرمز

معاون میراث فرهنگی اداره کل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری هرمزگان گفت: بخشی از دیوار قلعه پرتغالی های جزیره هرمز در روزهای گذشته تخریب شده است.

به گزارش اخبار صنعت اشکان مختاری با بیان این که احتمال عمدی بودن این تخریب وجود دارد، اظهار کرد: به احتمال زیاد فرد یا افرادی که از خیابان کنار دیوار قلعه عبور می کردند در سه روز گذشته این دیوار را تخریب کرده اند و حجم تخریب شده کمتر از یک مترمربع است. وی ادامه داد: ابعاد این قلعه تاریخی، قرارگیری آن در

کنار خیابان اصلی، محدودیت نیروهای انسانی یگان حفاظت و امکانات محدود، حفاظت بنا را با دشواری رو به رو کرده است. وی اضافه کرد: این قلعه با وجود مرمت هایی که در سال های گذشته بر روی آن انجام شده همچنان نیازمند مرمت است که برای همین منظور، تقاضای ۳۰ میلیارد ریال اعتبار به سازمان برنامه و بودجه داده شد.

معاون میراث فرهنگی اداره کل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری هرمزگان بیان کرد: رئیس سازمان برنامه و بودجه با اختصاص این مبلغ برای مرمت قلعه پرتغالی های هرمز موافقت کرد و باید منتظر دریافت بودجه ماند. وی ادامه داد: آمیدی می رود با دریافت این اعتبار بتوان ۷۰ درصد قلعه پرتغالی های جزیره هرمز را مرمت کرد و امکانات حفاظتی بنا را افزایش داد.

این قلعه که در ضلع شمالی جزیره هرمز و در ساحل دریا قرار دارد، مهم ترین قلعه باقیمانده از روزگار تسلط پرتغالی ها بر سواحل و جزایر خلیج فارس است.

قلعه پرتغالی ها به فرمان آلفونسو آلبوکرک دریانورد پرتغالی در سال ۱۵۰۷ میلادی، در محلی موسوم به «مورنا» احداث شد. قلعه به شکل چند ضلعی نامنظم بوده و ساختمان آن بسیار محکم است و دیوارهایی به قطر سه و نیم متر با چند برج به ارتفاع ۱۲ متر دارد.

تاسیسات قلعه شامل انبارهای تسلیحات، آب انبار (برکه) و اتاق هایی با سقف هلالی است.

در زمان شاه عباس صفوی که به استعمار پرتغالی ها درایران خاتمه داده شد، این قلعه به دست امام قلی خان از سرداران شاه عباس فتح شد.جزیره هرمز یکی از جزایر ۱۴ گانه خلیج فارس در حوزه استان هرمزگان است که در فاصله ۲۰ مایلی جنوب بندرعباس قرار دارد.

راه‌حل سخت و پیچیده تهیه پرورنده چوگان

این عضو هیات علمی پژوهشگاه میراث فرهنگی و گردشگری و

مسئول تهیه پرورنده چوگان همچنین از روند سخت و پیچیده بودن تهیه این پرورنده می‌گوید و ادامه می‌دهد: تهیه پرورنده به عهده گروه‌های غیردولتی و افراد خاص مانند اجرا کنندگان و حاملان چوگان بوده است و دستگاه‌های دولتی در انتهای کار وارد شده و نقش جنبی داشته‌اند.

او با اشاره به مراحل بسیار سخت و پیچیده تهیه پرورنده چوگان که نزدیک به سه سال از ۹۲ تا ۹۵ طول کشید، می‌گوید: همه هیات‌های چوگان و انجمن‌های مربوطه، مورد مشورت قرار گرفتند و تقسیم وظایف صورت گرفت تا کارگروهی شکل بگیرد.

وی با تأکید بر این‌که در پرورنده چوگان به تفاوت‌ها در اجرا، آموزش و ترویج آن‌ها مانند بازی چوگان، حوزه موسیقی و روایتگری توجه شد تا جامعیت پیدا کند، ادامه می‌دهد: در این پرورنده گستره چوگان در ادبیات، هنرهای سنتی، اساطیر، هویت جمعی و غیره با بیان تفاوت‌ها و جلوه‌های مختلف در کشور مستند و ارایه شدند.

رضوانفر یکی از بزرگترین مشکلات کار، تعدد و گستردگی عناصر مربوط به چوگان در جوه مختلف زندگی و فضای کشور می‌داند و می‌گوید: پرورنده چوگان پس از ۲۰ ماه مراحل بررسی و همچنین بر اساس پنج معیار ثبت جهانی، دارای شرایط ثبت، معرفی شد تا در اجلاس کره، تصمیم نهایی درباره آن گرفته شود و انجام شد.

ناره‌گیری از ادامه تدوین پرورنده‌های جهانی میراث ناملموس
رضوانفر بعد از تهیه و تدوین شش پرورنده‌ی میراث ناملموس کشور برای ثبت در فهرست میراث جهانی، می‌گوید: تصمیم دارد از ادامه‌ی این کار در سازمان میراث فرهنگی انصراف دهد، چون نگاه معاونت میراث فرهنگی به کارشناسان تدوین پرورنده‌های جهانی یک نگاه ابزاری برای مطرح کردن خود و حفظ پست های دولتی است.

وی ادامه می‌دهد: معاونت میراث فرهنگی، متأسفانه در جریان تهیه پرورنده سنگ‌اندازی کرد و حتی زمانی که برای تهیه اسناد پرورنده در تاجیکستان سکنه کردم و در ایران مورد عمل باز قلب قرار گرفتم یک تماس تلفنی هم نگرفتند در صورتی که من سال‌ها جزو مشاوران و عضو کمیته‌های این معاونت بودم. اگر به نفع مملکت باشد من در جایی از مشکلات موجود در حوزه ثبت‌های جهانی و حفاظت از میراث ناملموس صحبت خواهم کرد.

او با مقایسه وضعیت تدوین پرورنده‌های میراث ناملموس در سال‌های گذشته و امروز، ادامه می‌دهد: با وجود خاطرات بد سازمان میراث فرهنگی از دولت گذشته و حذف بسیاری از کارشناسان خبره‌ی میراث فرهنگی از معاونت‌های تخصصی خود، اسفندپار رحیم مشایی –رئیس سابق سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری– این حوزه را در میراث فرهنگی زنده کرد و به کارشناسان به اندازه کاری که انجام می‌دادند اهمیت داد.

وی می‌گوید: در دوره مشایی کارشناس آتقدر مهم بود که بعد از هر ثبت جهانی مراسم ملی در سالن اجلاس یا امکان مهم برگزار می‌شد و پژوهشگران و دست اندرکاران پرورنده توسط رئیس جمهور تقدیر می‌شدند، اما اکنون کارشناسان حذف می‌شوند تا برخی مدیران به تنهایی مطرح شوند و با توجه به اتفاقات رخ داده به مرور کارشناسان کنار می‌کشند. او ادامه می‌دهد: این اتفاق باعث آسیب رسیدن به میراث ناملموس کشور می‌شود. امیدوارم مدیریت جدید سازمان میراث فرهنگی کشور برای حفظ حرمت کارشناسان سازمان اقدامات مفیدی انجام دهند، کارشناسان غریبه نیستند، آن‌ها فرزندان میراث کشورندو هویت‌شان در خدمت به میراث فرهنگی است.

متنوع و کهن، بی‌میلی جوانان نسبت به برگزاری و یادگیری آیین‌ها و هنرهای سنتی نیز ارمانان توسعه و پیشرفت است. رشته کُش‌یافی ازجمله رشته‌های سنتی و به نوعی آیینی منطقه تاکستان به‌شمار می‌رود که با توجه به عدم شناخت کافی در حال فراموشی بوده و حفظ این رشته که زمانی پیوند ناگسستنی در الگوی معیشتی و اجتماعی مردمان تات و ترک شهرستان تاکستان داشته ضروری است.»

او با اشاره به وضعیت کنونی و احیای این هنر اصیل تصریح کرد: «در حال حاضر هنر کُش‌یافی در شهرستان تاکستان (شهر تاکستان، شهر نرجه و روستای دیبال‌آباد) وجود دارد. این هنر امروزه رونق و اعتبار گذشته خود را به دلیل صنعتی شدن اقلام حمل‌ونقل (سبد پلاستیکی، سبد چوبی و…) از بین داده است. در گذشته تولیدکنندگان دست‌ساخته‌های کُشی، با توجه به سبک زندگی روستایی، با مصرف‌کنندگان خود ارتباط نزدیک و پیوسته‌ای داشتند و تولیدات دستی خود را بسته به نیاز مصرف‌کننده تغییر و تولید می‌کردند، اقلام ساخته شده از کُش در منطقه تاکستان به علت ساخت خوب از استفاده بالایی برخوردار بوده که نظر تاجران را برای خرید جلب کرده و در نتیجه این تبادلات اقتصادی و انتقال این کالا به مناطق اقماری، بافته‌های کُشی تاکستان به نوعی در کنار محصول انگور و مشتقات آن جزو اقلام شناخته شده و معروف به‌شمار می‌رفت.»

حضرتی، خلاقیت، اصالت، ارزش و تولید گروهی را ازجمله شاخص‌های این هنر خواند و یادآور شد: «برای پیشرفت این رشته نیاز به حمایت و برنامه‌ریزی است. اگر شرایط و امکانات لازم مهیا شود و مشکلات تولیدکنندگان را تا حد امکان مرتفع کنیم فضای کاری، کاملاً گسترده و پیشرفته خواهد شد.»

او شناسایی هنرمندان فعال این رشته و تهیه کارت شناسایی برای آنان، ترغیب هنرمندان فعال این رشته به فعالیت و تولید بیشتر و حمایت‌های مادی و معنوی به آنان ازجمله فروش محصولاتشان